

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

N. Π. Δ. Ν. 1804/1988
Κάνιγγος 27
106 82, Αθήνα
Τηλ.: 210 38 21 524
210 38 29 266
Fax: 210 38 33 597
<http://www.eex.gr>
E-mail: info@eex.gr

ASSOCIATION OF GREEK CHEMISTS

27 Kaningos Str.
106 82 Athens
Greece
Tel.: ++30 210 38 21 524
++30 210 38 29 266
Fax: ++30 210 38 33 597
<http://www.eex.gr>
E-mail: info@eex.gr

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Ένωση Ελλήνων Χημικών» (N.1804/1988), το οποίο εδρεύει στην Αθήνα, οδός Κάνιγγος, αρ. 27

ΠΡΟΣ

- A. Τον Υπουργό Εργασίας και κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Γ. Κατρούγκαλο
- B. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης, το οποίο εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Φιλελλήνων αρ. 13-15

15/09/2016

A. Ο ρόλος της Ένωσης

Η Ένωση Ελλήνων Χημικών (στο εξής ΕΕΧ), σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1804/1988, είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργείου Ανάπτυξης. Σκοπός της είναι η προαγωγή της επιστήμης της χημείας στη βιομηχανία, στην τεχνολογία, στην εκπαίδευση, στην έρευνα και στον έλεγχο. Είναι σύμβουλος του Κράτους και έχει, μεταξύ άλλων, τις εξής αρμοδιότητες: α) Μελετά αυτοτελώς ή σε συνεργασία με άλλους κοινωνικούς ή επιστημονικούς φορείς, οποιοδήποτε θέμα σχετικό με τη χημεία και τις εφαρμογές της και διατυπώνει απόψεις για τη σχετική με τα θέματα αυτά νομοθεσία, β) παρέχει κάθε δυνατή ενίσχυση για την εφαρμογή των επιστημονικών δεδομένων χημείας στην αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας (...), η) μεριμνά για την προστασία του

χημικού επαγγέλματος και ιδίως για την προστασία των επαγγελματιών, οικονομικών συμφερόντων των μελών της, θ) μελετά νέες μορφές επαγγελματικής οργάνωσης και εργασίας των μελών της. Επιδιώκει την ανάπτυξη της επιστημονικής καθώς και της επαγγελματικής συνείδησης των μελών της και τη συνεργασία μεταξύ τους.

Λόγω ακριβώς των ως άνω αρμοδιοτήτων, απευθυνόμαστε στο Ταμείο σας, προς επίρρωση των θέσεων των μελών μας σχετικά με την διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους.

Β. Νομικό πλαίσιο για την επικουρική ασφάλιση

1. Η κοινωνική ασφάλιση εν γένει αλλά και ειδικά η επικουρική ασφάλιση, κατοχυρώνεται θεσμικά στα άρθρα 22 παρ. 4 και 5 του Συντάγματος («το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων όπως νόμος ορίζει»), λειτουργεί, δε, με στοιχεία τόσο αναδιανεμητικότητας όσο και ανταποδοτικότητας.

Επικουρική ασφάλιση είναι η ασφάλιση που παρέχεται από φορέα ή κλάδο ή λογαριασμό που συστάθηκε ειδικά με σκοπό την επικούρηση κάποιων κατηγοριών ασφαλισμένων με πρόσθετες περιοδικές παροχές ή εφάπαξ παροχές πέρα από αυτές που χορηγούνται από τον φορέα κύριας ασφάλισης. Παρέχει δηλαδή συμπληρωματική προστασία κυρίως στον κλάδο σύνταξης, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται μια ικανοποιητική αναπλήρωση των εισοδημάτων του ατόμου από την προηγούμενη εργασία του. Διακρίνεται σε υποχρεωτική και προαιρετική. Την υποχρεωτική επικουρική ασφάλιση αποτελούν δυο κατηγορίες φορέων, τα ταμεία επικουρικής ασφάλισης και τα ταμεία προνοίας – εφάπαξ βοηθήματος. Μη υποχρεωτική επικουρική ασφάλιση είναι η ασφάλιση που γίνεται στα Ταμεία Αλληλοβοήθειας που υπάρχουν στη χώρα και έχουν συσταθεί με ιδιωτική πρωτοβουλία. Η επικουρική ασφάλιση συντελείται μέσω Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή μέσω κλάδων επικουρικής ασφάλισης ή μέσω Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου. Η επικουρική ασφάλιση λοιπόν συμπληρώνει την κύρια ασφάλιση και γι ' αυτό έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης, αναγνώρισης στρατιωτικής υπηρεσίας κτλ.

Σύμφωνα με τον Α.Ν. 582/1945, άρθρο 2, παράγραφος 1 *«Εφεξής οι παρά τινι Κλαδικώ Ταμείω Επικουρικής Κοινωνικής Ασφαλίσεως υποχρεωτικώς ησφαλισμένοι, απαλλάσσονται πάσης υποχρεώσεως επικουρικής ασφαλίσεως και εις έτερον Ταμείον Επικουρικής Ασφαλίσεως, μη στερούμενοι όμως του δικαιώματος, όπως ασφαλισθώσιν επικουρικώς εις πλείονα τοιαύτα Ταμεία, εφ' όσον δηλώσουν, ότι*

αναλαμβάνουν τας υπό των κειμένων διατάξεων οριζόμενας εισφοράς του τε εργοδότη και του ησφαλισμένου». Παράλληλα, στον ν. 2084/1992 άρθρο 39 αναφέρεται «Εφόσον, επιθυμούν, τα πρόσωπα δύνανται να ασφαλιστούν προαιρετικά και σε περισσότερους του ενός φορείς, αν αυτό προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, ύστερα από σχετική αίτηση (...)». Επιπρόσθετα το ν.δ. υπ ' αριθ. 906/1941, το οποίο αποτελεί την ιδρυτική διάταξη του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Χημικών (στο εξής Τ.Ε.Α.Χ.), και προβλέπει την υποχρεωτική υπαγωγή στην ασφάλισή του όλων των χημικών και βιοχημικών, αναφέρει στο άρθρο 2 «Εις την ασφάλιση του Ταμείου δύνανται να υπαχθούν προαιρετικώς οι εκ των χημικών ασκούντες ιδίαν επιχείρησιν ως οι χημικοί δημόσιοι υπάλληλοι». Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η παράλληλη επικουρική ασφάλιση ήταν νόμιμη και μάλιστα ήδη προ πολλών δεκαετιών, καθιερωμένη και συνήθης στον ελληνικό κοινωνικο – ασφαλιστικό χώρο.

Στο σημείο, εξάλλου, αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι η ασφάλιση στο δεύτερο επικουρικό ταμείο επιβαρύνει αποκλειστικά τον ασφαλισμένο και όχι τον εργοδότη, ο οποίος (εργαζόμενος – ασφαλισμένος) είχε εκ του νόμου τη δυνατότητα να ασφαλιζεται και σε δεύτερο κρατικό φορέα επικουρικής ασφάλισης επιλέγοντας να μην λαμβάνει όπως άλλοι συνάδελφοί του, ένα τμήμα του μισθού του από τον εργοδότη του (το Δημόσιο εν στενή ή εν ευρεία εννοία αναλόγως τον φορέα εργασίας) αλλά να το διαθέτει στον δεύτερο φορέα ασφάλισης για να τύχει καλύτερων συντάξιμων απολαβών κατά την αποχώρησή του από τον εργασιακό βίο.

Ο ν. 4052/2012 άλλαξε το μέχρι τότε ασφαλιστικό καθεστώς αναφορικά με την επικουρική ασφάλιση. Ειδικότερα, με τον άνω νόμο ιδρύθηκε το Ταμείο σας, στο οποίο ανατέθηκε η παροχή μηνιαίας επικουρικής σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους πρώην εργαζομένους στον ιδιωτικό, δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, στις τράπεζες και τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους.

Περαιτέρω, με το άρθρο 36 του ως άνω νόμου, σε αυτό εντάσσονται από την έναρξη λειτουργίας του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (στο εξής ΕΤΕΑ) μία πληθώρα επικουρικών ταμείων, ανάμεσα τους και το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (στο εξής ΤΕΑΔΥ), (από 01/01/2013), ενώ στη συνέχεια εντάχθηκε και το ΤΕΑΧ (01/02/2013).

Στην ασφάλιση του ΕΤΕΑ υπάχθηκαν υποχρεωτικά τόσο οι νεοπροσλαμβανόμενοι στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, όσο και οι ήδη ασφαλισμένοι των ταμείων – τομέων

και κλάδων επικουρικής ασφάλισης που εντάσσονται στο ΕΤΕΑ. Συνέπειες της ένταξης αυτής είναι ότι οι εντασσόμενοι φορείς καταργούνται αμέσως με την ένταξη τους στο ΕΤΕΑ και ότι οι ασφαλισμένοι των εντασσόμενων φορέων καθίστανται ασφαλισμένοι του ΕΤΕΑ. Επιπλέον, για την ασφάλιση τους πλέον στο ΕΤΕΑ καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές σύμφωνα με άρθρο 38, παρ. 1 τους ως άνω νόμου και με το άρθρο 5 του ν. 4225/2014.

Στο άρθρο 48 παρ. 2 του ιδρυτικού για το ΕΤΕΑ νόμου γίνεται ρητή αναφορά μεταφοράς όλων των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των ασφαλισμένων και συνταξιούχων των εντασσόμενων ταμείων – τομέων και κλάδων ανεξάρτητα από τη χρονική περίοδο ασφάλισής τους, στο ως άνω Ταμείο. Παράλληλα, προβλέπεται ότι μέχρι και την έκδοση του Κανονισμού Ασφάλισης Παροχών του ΕΤΕΑ, η είσπραξη και απόδοση των ασφαλιστικών εισφορών υπέρ των ανωτέρω ταμείων – τομέων και κλάδων επικουρικής ασφάλισης και η χορήγηση των παροχών στους ασφαλισμένους εξακολουθούν να πραγματοποιούνται από τις υπηρεσίες που καθορίζονται αντιστοίχως από τη νομοθεσία αυτών. Ο Κανονισμός αυτός, σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 47, **θα έπρεπε να εκδοθεί εντός τριών μηνών από τη σύσταση του Ε.Τ.Ε.Α.**, ήτοι από 1/1/2013 (ΕΓΚ 2102/2013) με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α., αναλογιστική μελέτη και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης, στον οποίο θα καθορίζονταν τα υπαγόμενα στην ασφάλιση πρόσωπα, οι ασφαλιστικές εισφορές και οι πόροι, ο χρόνος ασφάλισης, η αναγνώριση συντάξιμου χρόνου και ο τρόπος εξαγοράς του, τα δικαιούμενα σύνταξης πρόσωπα, οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, η έναρξη και η λήξη των παροχών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία ρύθμιση που αφορά τη λειτουργία του Ταμείου.

Ωστόσο, ο Κανονισμός δεν έχει εκδοθεί έως και σήμερα και η ως άνω παράγραφος τροποποιήθηκε με το άρθρο 2, παρ. 8 του ν. 4393/2016, και αντικαθίσταται από 01/01/2017 ως εξής *«Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδεται εντός 6 μηνών από την έναρξη ισχύος των διατάξεων του κεφαλαίου αυτού, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και αναλογιστική μελέτη, καταρτίζεται ο Ενιαίος Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. (...)*»

Στις 04/06/2014 εγκρίθηκε ο Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α [Φ 21250/14476/1029/04.06.2014 (ΦΕΚ Β' 1601/18.06.2014)], με τον οποίο οριοθετήθηκαν οι αρμοδιότητες της Οικονομικής

Υπηρεσίας του Ταμείου, καθώς και λεπτομέρειες σχετικά, μεταξύ άλλων, με την σύνταξη και εκτέλεση του προϋπολογισμού, την είσπραξη των καθυστερούμενων εισφορών και την επιστροφή ποσών αχρεωστήτως καταβληθέντων.

Γ. Ιστορικό

Μετά την δημιουργία του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (στο εξής ΕΤΕΑ), στο οποίο, όπως ήδη αναφέραμε, εντάχθηκε από 01/02/2013 και το ΤΕΑΧ και από 01/01/2013 το ΤΕΑΔΥ, οι εντασσόμενοι σε αυτό φορείς καταργήθηκαν και όλοι οι ασφαλισμένοι σε αυτούς καθίστανται ασφαλισμένοι του ΕΤΕΑ.

Η ένταξη αυτή, δημιούργησε πληθώρα προβλημάτων στους έως τότε ασφαλισμένους παράλληλα και στα δυο επικουρικά ταμεία. Αρχικά, ασφαλισμένοι που θεμελίωσαν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από το 2013, και που καθ' όλη τη διάρκεια της ασφάλισης τους εκπλήρωναν κανονικά τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις, δεν έχουν λάβει ακόμα μέχρι και σήμερα τη μηνιαία σύνταξη που δικαιούνται σε ένα εκ των δύο Ταμείων. Περαιτέρω, ορισμένοι δεν έχουν λάβει καμία από τις δύο συντάξεις, χωρίς να δίνεται κάποια ρητή απάντηση ως προς τον λόγο για το οποίο δεν καταβάλλονται.

Επίσης, το έτος 2015, ζητήθηκε από τους Χημικούς που διατηρούσαν παράλληλη επικουρική σύνταξη σε ΤΕΑΧ και ΤΕΑΔΥ, να διακόψουν υποχρεωτικά τη μία εκ των δυο, με αποτέλεσμα να στερηθούν μελλοντικά το ποσό της σύνταξης για το οποίο τόσο χρόνια παρακρατούνταν αυξημένες ασφαλιστικές εισφορές από τον μισθό τους. Για το ποσό των εισφορών αυτών, οι οποίες είχαν καταβληθεί χωρίς πλέον να υφίσταται κάποιο νόμιμο έρεισμα έως και την ένταξη των επικουρικών ασφαλιστικών ταμείων στο ΕΤΕΑ, δεν υπήρξε κάποια πρόβλεψη για την επιστροφή του. Ωστόσο, στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί ότι στο υπ' αριθ. 25338/20.02.2015 έγγραφο του γραφείου του Υποδιοικητή του ΕΤΕΑ αναφέρεται ότι *«όσον αφορά το θέμα των ασφαλιστικών εισφορών που καταβλήθηκαν μετά την ένταξη του ΤΕΑΧ στο ΕΤΕΑ, θα αντιμετωπιστεί με τον Κανονισμό Ασφάλισης και Παροχών του ΕΤΕΑ»*, ο οποίος όπως ήδη αναφέρθηκε δεν έχει τεθεί σε ισχύ ακόμα.

Δ. Αντίθεση στην ελληνική και διεθνή έννομη τάξη

1. Σημειώνεται, κατ' αρχάς, ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του ΕΤΕΑ (ΦΕΚ 1601 Β'/20114), άρθρο 8, παράγραφος 1, *«στις περιπτώσεις είσπραξης ποσών αχρεωστήτως η επιστροφή αυτών γίνεται με αίτηση του δικαιούχου μετά από απόφαση του Δ.Σ. ή εξουσιοδοτημένου οργάνου του*

Φορέα μετά από σχετική έκθεση που συντάσσεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΕΤΕΑ».

Εξάλλου, ως αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό θεωρείται κάθε δαπάνη στην οποία δεν αντιστοιχεί ίσης αξίας παραδοθέν προϊόν, έργο ή υπηρεσία σύμφωνα με τους όρους σχετικής σύμβασης ή απόφασης με την οποία αναλήφθηκε υποχρέωση δαπάνης.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι ασφαλισμένοι του ΤΕΑΧ πληρώνανε τις μηνιαίες ασφαλιστικές εισφορές τους, ώστε να έχουν τη δυνατότητα στο μέλλον, κατά τη στιγμή αποχώρησης από την εργασία (λόγω γήρατος κλπ), να εξασφαλίσουν ένα μεγαλύτερο ποσό συντάξιμων αποδοχών για τη διαβίωση αυτών και των οικογενειών τους. Ωστόσο ο λόγος αυτός, από τη στιγμή της βιαίας και υποχρεωτικής διακοπής της μίας εκ των δυο επικουρικών ασφαλίσεων, χωρίς οιαδήποτε αποκατάσταση, εξέλειπε, καθιστώντας τα ποσά που καταβλήθηκαν ποσά καταβληθέντα χωρίς νόμιμο έρεισμα ή ανταπόδοση, επομένως καταβληθέντα αχρεωστήτως.

2. Περαιτέρω, η προστασία της ιδιοκτησίας βρίσκεται στον πυρήνα των ατομικών δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 17 του Συντάγματος, αναφέρεται ότι *η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του Κράτους (...) 2. Κανέναν δεν στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια (...)*. Στο άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 και έχει υπέρτερη των κοινών νόμων ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, ορίζεται ότι *« Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή διά λόγους δημοσίας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουσι το δικαίωμα παντός κράτους όπως θέση εν ισχύι νόμους ους ήθελε να κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιο συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων»*. Με τη διάταξη αυτή κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, που περιλαμβάνει όχι μόνο τα εμπράγματα, αλλά όλα τα περιουσιακής φύσεως δικαιώματα, καθώς και τα νομίμως κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα. Συνεπώς, προστατεύονται και τα δικαιώματα, ενοχικής φύσεως, απαιτήσεις, είτε έχουν αναγνωρισθεί με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε έχουν γεννηθεί κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία με βάση το ισχύον νομοθετικό καθεστώς. Ενόψει των ανωτέρω, περιουσία αποτελούν και οι έναντι των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης αξιώσεις για την χορήγηση προβλεπόμενων από τη νομοθεσία του συμβαλλομένου κράτους

κοινωνικοασφαλιστικών παροχών (Ε.Δ.Δ.Α. αποφάσεις 14/12/1999 Αντωνακόπουλος και λοιποί κατά Ελλάδας, 28/03/2000 Γεωργιάδης κατά Ελλάδας, 20/06/2002 Αζινάς κατά Κύπρου, επίσης Σ.Τ.Ε.1022/2005).

3. Στο άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι *«Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας»*, ενώ στο άρθρο 4 παρ. 1 και 5 ότι *«Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους»*, κατοχυρώνεται δηλαδή η αρχή της ισότητας, η οποία σε ότι αφορά στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα συνδέεται όχι μόνο με τη χορήγηση ασφαλιστικών παροχών, αλλά εξίσου και με την κατανομή βαρών και θυσιών στην ασφαλιστική κοινότητα. Τέλος, σύμφωνα με τα άρθρα 22 και 25 Σ αντίστοιχα *«Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει»*, *«Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας.»*.

Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι **η κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων**, στο πλαίσιο της οποίας ο κοινός νομοθέτης θέτει τους κανόνες για την ασφαλιστική κάλυψη και προστασία του εργαζόμενου πληθυσμού έναντι συγκεκριμένων ασφαλιστικών κινδύνων (όπως είναι το γήρας, ο θάνατος, η αναπηρία, η ασθένεια, η ανεργία) με γνώμονα, αφενός, τη διασφάλιση υπέρ των ασφαλισμένων, οι οποίοι μέσω της εργασίας και των εισφορών που καταβάλλουν, συμβάλλουν στη δημιουργία του δημόσιου πλούτου, ενός ικανοποιητικού επίπεδου διαβίωσης κατά την συνταξιοδότηση τους, όσο το δυνατόν εγγύτερου σε εκείνο που είχαν κατακτήσει κατά την διάρκεια του εργασιακού τους βίου, και, αφετέρου, την προστασία του ασφαλιστικού κεφαλαίου και την εξυπηρέτηση της αναλογιστικής βάσεως, στην οποία στηρίζεται η οικονομία των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή την προστασία της βιωσιμότητας των κοινωνικοασφαλιστικών οργανισμών, χάριν και των μελλοντικών γενεών.

4. Επιπλέον, από το συνδυασμό των άρθρων 2 παρ.1 Σ, 5 παρ.1 Σ και του άρθρου 25 παρ.1 Σ, στο οποίο κατοχυρώνεται ρητά το κοινωνικό Κράτος Δικαίου, απορρέει η συνταγματική αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, που συνίσταται στην αποτροπή αιφνιδιασμού του προσώπου

(φυσικού ή νομικού) από τη βίαιη ανατροπή διαμορφωμένων καταστάσεων, η οποία (ανατροπή) θα απέβαινε επιζήμια για τα έννομα συμφέροντά του (βλ. ενδεικτικά ΣΤΕ 1508/2002). Η εν λόγω αρχή, η οποία προστατεύει ακριβώς την εμπιστοσύνη σε ισχύουσες νομικές ρυθμίσεις και την προσδοκία ότι ο ιδιώτης και, δη, ο εργαζόμενος θα ανταμειφθεί για τη συνέπειά του και για την εκ μέρους του στήριξη του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου, επί τη βάση ενός σταθερού κανονιστικού πλαισίου, πηγάζει απευθείας από το Σύνταγμα και δεσμεύει το νομοθέτη και τη διοίκηση. Σύμφωνα με την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης και άρα αξίας προστασίας εμπιστοσύνης, το πρόσωπο που έχει ήδη αποκτήσει έννομα συμφέροντα ή δικαιώματα, προσδοκά να τα διατηρήσει, ενώ εκείνος στον οποίο παρέχεται η δυνατότητα να τα αποκτήσει προσδοκά ότι αυτό θα συμβεί, εφόσον στο μέλλον συντρέξουν οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις.

Η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης αποτελεί, επιπλέον, θεμελιώδη πυλώνα τόσο της ΕΣΔΑ όσο και του δικαίου της Ε.Ε. Σε ό,τι αφορά την ΕΣΔΑ, η αρχή αυτή αναπτύσσεται κατά την εξέταση των μέτρων που συνιστούν επέμβαση επί περιουσιακών δικαιωμάτων, τα οποία όπως προεκτέθηκε προστατεύονται στο άρθρο 1 του ΠΠΠ. Περαιτέρω, στην ενωσιακή έννομη τάξη, η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης επιτάσσει, αφενός μεν να είναι οι κανόνες δικαίου σαφείς και ακριβείς, αφετέρου δε να είναι η εφαρμογή τους προβλέψιμη από τα υποκείμενα αυτών. Παράλληλα, η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ανήκει στις θεμελιώδεις αρχές της ΕΕ, καταλαμβάνοντας θέση συνταγματικής τάξης, και ο σεβασμός αυτής εξετάζεται ως διακριτή νομική βάση.

5. Εξάλλου, οι αρχές της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης, όπως επίσης και της προστασίας του διοικουμένου επιβάλλουν σε όλα τα διοικητικά όργανα να ενεργούν σύμφωνα με το περί δικαίου αίσθημα, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών νομοθετικών διατάξεων να αποφεύγουν τις ανεπιεικείς και άδικες λύσεις. Η Διοίκηση οφείλει να ενεργεί δίκαια και να αποφεύγει να ενεργεί με τρόπο ασυνεπή, αντιφατικό και κακόπιστο, ώστε να παραπλανεί, να εξαπατά, να βλάπτει ή να ταλαιπωρεί χωρίς λόγο το διοικούμενο και έτσι να προσβάλλεται η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του προς αυτή (ΕΑΑΔ 3913/1990, ΣΤΕ 310/2014).

Επειδή στη προκειμένη περίπτωση, μέλη της Ένωσης Ελλήνων Χημικών, υπήχθησαν νόμιμα σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές διατάξεις σε παράλληλη σε δύο επικουρικά ταμεία ασφάλιση, ήτοι στο ΤΕΑΔΥ και στο ΤΕΑΧ, παρ' όλα αυτά δυνάμει της προαναφερθείσας ένταξής τους στο ΕΤΕΑ, όσον αφορά τους εν ενεργεία

Χημικούς, από 01/02/2013, καταργείται μια εκ των δυο επικουρικών ασφαλίσεων, καθώς και το δικαίωμα τους στη λήψη 2^{ης} επικουρικής σύνταξης, και όσον αφορά τους ήδη συνταξιούχους Χημικούς δεν καταβάλλονται οι συντάξεις των επικουρικών ταμείων. Ειδικότερα, όλα αυτά τα χρόνια, οι ασφαλισμένοι του ΤΕΑΧ κατέβαλλαν τις μηνιαίες ασφαλιστικές τους εισφορές στερούμενοι και θυσιάζοντας μέρος του εισοδήματός τους, χωρίς μάλιστα (ως προς το 2ο ταμείο) να επιβαρύνουν τους εργοδότες τους, προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα στο μέλλον, κατά την αποχώρησή τους από τον εργασιακό στίβο, να λάβουν ένα μεγαλύτερο ποσό σύνταξης για τη διαβίωση αυτών και των οικογενειών τους. **Ωστόσο ο λόγος αυτός, από τη στιγμή της βίαιης και υποχρεωτικής διακοπής της μίας εκ των δυο επικουρικών ασφαλίσεων, χωρίς οιαδήποτε αποκατάσταση, εξέλειπε, καταλύοντας τη θεμελιωμένη νόμιμη προσδοκία τους και καθιστώντας τα ποσά που καταβλήθηκαν από αυτούς, ποσά καταβληθέντα χωρίς κανένα νόμιμο έρεισμα ή ανταπόδοση, συνεπώς καταβληθέντα αχρεώστητα.**

Επειδή, η μη επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων εισφορών και η μη απόδοση των συντάξιμων αποδοχών αποτελούν ρήξη στο ανωτέρω σύστημα συνταγματικών αρχών και εμπεριέχει παραβίαση της αρχής της ισότητας, καθώς όλο αυτό το χρονικό διάστημα του εργασιακού τους βίου, οι ασφαλισμένοι Χημικοί συντηρούσαν με τις εισφορές τους τη βιωσιμότητα των κοινωνικοασφαλιστικών οργανισμών, χωρίς ωστόσο, παρά την αρχή της ανταποδοτικότητας, να διασφαλίσουν μία σύνταξη ανάλογη των επίμαχων εισφορών τους για το μέλλον, τη στιγμή που το κοινωνικοσφαιριστικό σύστημα θα έπρεπε να τους προστατέψει.

Επειδή περαιτέρω, λόγω της πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης, αλλά και του πλήγματος που έχουν λάβει τα εισοδήματα των μελών μας, ενόψει της τεράστιας μείωσης που έχουν υποστεί οι αποδοχές τους, των αυξημένων φορολογικών επιβαρύνσεων και του γενικά αυξημένου κόστους ζωής, η μη επιστροφή σε αυτούς των εισφορών, που τόσο χρόνια κατέβαλαν από το υστέρημα τους, αλλά και η μη καταβολή της συντάξεως στους ήδη συνταξιούχους, υποβάλλει τους ίδιους, αλλά και τις οικογένειες τους σε μεγάλη ταλαιπωρία και σε καθεστώς πλήρους αβεβαιότητας.

Επειδή η αδράνεια του Ταμείου σας ως προς το κρισιμότερο για τα μέλη μας αυτό θέμα είναι αδικαιολόγητη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και με ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματος

ΑΙΤΟΥΜΑΣΘΕ ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΣΑΣ

Να εισαγάγει άμεσα το θέμα προς συζήτηση στην επόμενη συνεδρίασή του, καλώντας την Ένωση Ελλήνων Χημικών να παραστεί και να ακουστεί σε αυτήν διά του νομικού συμβούλου της.

Να ενεργήσει τα δέοντα και να καταβάλει στα μέλη μας νομιμότοκα το συνολικό ποσό των ασφαλιστικών εισφορών, το οποίο παρακρατήθηκε και καταβλήθηκε για ασφαλιστικές εισφορές στο επικουρικό ταμείο που αναγκαστικά διακόπτει

Να καταβάλει κανονικά στα μέλη μας που έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, το ποσό των συντάξιμων αποδοχών που νομίμως τους αντιστοιχεί.

Ο ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Για τη Διοικούσα Επιτροπή της ΕΕΧ
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ **Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**
ΦΙΛΛΕΝΙΑ ΣΙΔΕΡΗ **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΑΝΑΤΣΙΟΣ**
ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΕΚ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ